

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 720/2021 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om införande av en nollskattesats för tidningar och böcker

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 720/2021 rd undertecknat av riksdagsledamot Outi Alanko-Kahiluoto /gröna:

Ämnar regeringen främja införandet av en nollskattesats för tidningar, tidskrifter och böcker i Finland, och

hur och enligt vilken tidsplan kunde ändringen av skattesatsen genomföras?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Enligt mervärdesskattelagen (1501/1993) är den allmänna skattesatsen 24 procent. En skattesats på 10 procent ska tillämpas på böcker som tillhandahålls på fysiska bärare eller på elektronisk väg och på tidningar och tidskrifter som tillhandahålls på fysiska bärare eller på elektronisk väg. Som publikationer betraktas inte publikationer som huvudsakligen innehåller reklam eller publikationer som huvudsakligen består av videoinnehåll eller hörbar musik.

De skattesatser som ska tillämpas vid mervärdesbeskattningen har bestämts i rådets direktiv om ett gemensamt system för mervärdesskatt 2006/112/EG (nedan mervärdesskattedirektivet), som är bindande för medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska tillämpa en allmän mervärdesskattesats på minst 15 procent, och de får tillämpa en eller två sänkta skattesatser på minst 5 procent på vissa varor och tjänster. Medlemsstaterna har inte rätt att genom nationella beslut tillämpa de reducerade skattesatserna på andra varor och tjänster än de som anges i mervärdesskattedirektivet. De varor och tjänster på vilka medlemsstaterna kan tillämpa en reducerad skattesats framgår av bilaga III till mervärdesskattedirektivet. I punkt 6 i bilaga III nämns tillhandahållande, inklusive lån från bibliotek, av böcker, tidningar och tidskrifter, antingen på fysiska bärare eller på elektronisk väg eller bådadera (inbegripet broschyrer, foldrar och liknande trycksaker, bilder-, tecknings- och målarböcker för barn, noter i tryck eller manuskript, kartor och hydrografiska och liknande kartor), förutom publikationer som helt eller huvudsakligen är ägnade åt reklam och publikationer som helt eller huvudsakligen består av videoinnehåll eller hörbar musik.

Från och med början av 2012 avstod Finland genom lagen om ändring av mervärdesskattelagen 1202/2011 från undantaget avseende tidningsprenumerationer som varit kopplad till en rätt att dra

av mervärdesskatten (nollskattesats) som betalats i det föregående ledet. Nollskattesatsen grundande sig på ett undantag som Finland beviljats då landet anslöt sig till Europeiska unionen. Enligt artikel 111 i mervärdesskattedirektivet har Finland, fram till att den slutliga ordning som avses i artikel 402 i mervärdesskattedirektivet införs, rätt att fortsätta att tillämpa ett undantag för leveranser av tidningar och tidskrifter till prenumeranter som omfattar rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, förutsatt att undantaget står i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen och har antagits av väl definierade sociala skäl och till förmån för slutkonsumenterna.

I förarbetena för lagen om avstående från nollskattesatsen (regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen RP 52/2011 rd) föreslås i syfte att utvidga mervärdesskattebasen av statsfinansiella skäl att en reducerad mervärdesskattesats på 9 procent ska tillämpas på tidningar och tidskrifter som säljs eller importeras genom prenumeration för minst en månad. Skattesatsen höjdes från början av 2013 till 10 procent genom lagen 706/2012.

Den 7 december 2021 uppnåddes i rådet för ekonomiska och finansiella frågor (Ekofin) sammanträde en allmän riktlinje för förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och (EU) 2020/208 vad gäller mervärdesskattesatserna. Efter Europaparlamentets yttrande om förslaget kommer rådet att anta ändringsdirektivet slutgiltigt, antagligen under våren 2022. Enligt den allmänna riktlinjen ska ändringsdirektivet träda i kraft den tjugonde dagen efter att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Förutom de två reducerade skattesatserna har medlemsstaterna enligt den allmänna riktlinjen rätt att på högst sju punkter för leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som anges i bilaga III till direktivet tillämpa en reducerad skattesats, som är mindre än 5 procent (en superreducerad skattesats), och ett undantag med rätt till avdrag för mervärdesskatt (nollskattesats) som betalats i det föregående ledet. Den superreducerade skattesatsen och nollskattesatsen kan tillämpas bland annat på punkt 6 i bilaga III, som i övrigt motsvarar den nuvarande punkt 6, men i punkten har framställning av publikationer för organisationer utan vinstsyfte och tjänster som har samband med sådan framställning lagts till.

När ändringsdirektivet träder i kraft möjliggör det att en superreducerad skattesats eller nollskattesats tillämpas på tidningar, tidskrifter och böcker. Yttrandefrihetens och demokratins funktion samt stärkandet av verksamhetsförutsättningarna för ansvarsfulla medier och lika möjligheter för medborgarna att få tillförlitlig information är viktiga mål. En sänkning av skattesatsen för tidningar, tidskrifter och böcker ingår dock inte i regeringsprogrammet. Beskattningsens viktigaste uppgift är att samla in medel till att finansiera offentliga uppgifter. Reducerade skattesatser minskar skatteintäkterna och flera ekonomiska studier visar att de försvagar effektiviteten i skattesystemet och ekonomin. Reducerade skattesatser är i allmänhet inte heller effektiva verktyg för att uppnå samhällspolitiska mål. Genomströmningen av skattesänkningar till priser är osäker. Direkta stöd är i regel effektivare medel för stöttande av företag än reducerade mervärdesskattesatser.

Helsingfors 10.1.2022

Finansminister Annika Saarikko